KRONIKA

Sboru dobrovolných hasičů

v RAKOVÉ

KRONIKA

sboru dobrovolných hasičů

v RAKOVÉ.

založena r. 1938.

PODPISY ČINNÝCH ČLENŮ.

Červ. Dr. Rudolf

Alois Kovář

Kočí Alois

Pyšíček Alois

Josef Seidler

Fajíček Pavel

Švec Antonín

Dorazil Antonín

Seidler Bohumil

Studený Antonín.

Karel Fictný.

Soukup Lad.

Hejl Frant.

Jedlička Ladislav

Jedlička Bob.

Mikulka Jaroslav

Dokonjil Vojtěch.

Josef Vymětal.

Gabrlík Joh.

Jedlička Rudolf

Seidler, Anton

Vít Zgrouba

Čápka Josef

Alois Labounek

Tichý Josef

Studený Josef

Gabrlík Alois

Vladimír Pyšíček

Novák František

Soukup Rudolf.

Josef Skuhaček

Hasič.

Když po práci v tiché noci,
vše v klidu odpočívá
co to září do noci
a trubka „hoří" volá?

Oheň zlý pán ve své moci,
který mezi nemá;
kdo to spěchá ku pomoci
kdo oheň zdolá?

Bratr hasič bez meškání,
tam k pomoci spěchá;
i když doma zaměstnání,
i rodinu opuštěnou nechá.

Nikdy bratří se neptáme,
kde u koho to hoří;
z bible to již všichni víme,
že i nepřítel jest náš bližní.

A mzdy nikdy nežádáme,
vše ku cti rodné obci;
bližnímu vždy spěcháme,
bratři ku pomoci.

Kočí Alois.

Bratři!

Chci bratři tímto Vám zanechati na věčnou paměť, pohled do života našeho sboru. Úplný přehled práce není mi možno zachytiti, protože těžký začátek jsou jen neúplné vzkazky a paměti lidí a několika bývalých hasičů. Ale alespoň tak chci zachytiti a Vám bratři uchovati založení našeho sboru.

Dnes, téměř za 60 let se na mnohé zapomělo. Oživením vzpomínek těchto starých bývalých hasičů se mne podařilo jen to, že jsem shrnul činnost za dobu 15 let v celek. V roku 1909 kdy se sbor obnovoval staré zápisy jako kniha pokladní a j. byly a tehdy jako mladík 18 letý jsem neměl zájmu tyto věci cenné bych pro budoucnost zachoval. Proto jsem Vám tuto kroniku napsal.

Kočí Alois.

Začátek a vývoj hasičstva!

Aby to, co člověk vydobyl prací svých rukou na přírodě, co ji urval, nejen aby udržel, ale i rozmnožil a uchoval svým potomkům, tu snahu vnuknula člověku sama příroda; která jest mnohdy největším nepřítelem lidské práce. Živlové jako oheň, voda, blesk, vzduch ohrožují majetek i život lidský.

Oheň ničil majetek i život lidský a vědomí, že síly jednotlivce nestačí, ku zdolání společného nepřítele ohně, sdružilo se lidstvo, když se usadilo v pevných sídlech ku společné ochraně a obraně proti ohni.

Později, když právní poměry lidstva v pevných sídlech; t. j. osadách, braly na sebe zákonnou formu, upravena také společná akce požární ve formě zákona. Tak povstaly první řády požární; jak vzniku ohně předejíti, jak při vzniku ohně se zachovati.

Tyto požární řády se udržely po staletí v městech, o venkově nebylo v nich ani zmínky. Ovšem, že byly podle poměrů měněny a opravovány. Velké škody jež v oněch dobách různými pálii a žhářii byly způsobeny,

přivedly sbory zákonodárné k tomu, že vydáno zvláštní nařízení v tomto směru roku 1594.

Mezi první požární řády o nichž víme náleží řád z roku 1189 vydaný pro Londýn, pak řád Curyšský z roku 1478. První tištěný požární řád jest z roku 1612. Vyhlašování a vydávání požárních řádů spadá teprve do let 1700 až 1775.

Pokud se prvních požárních předpisů týká, jimiž se snažili úřady ohni předejíti byl ten, že naváděli měšťany k větší bdělosti, a pro nešetrné ohněm zacházení hrozily tresty.

Obzvlášť v době sucha a větrů pak o jarmacích měly se káděe na půdách naplňovati vodou. Ve městech u každé studny stály voznice naplněné vodou. V některých městech zřídily sousedé jednu nebo více louží v nichž voda k ohni byla připravena. Do těchto louží, aby nevyschly se voda musela dovážeti V těchto řádech prvních bylo, aby okamžitě požár byl hlášen. Tuto povinost měl každý občan, ale hlavně ukládána hlásnému na věži. Ve dne praporec a v noci lucernu vystrčil v tu stranu kde požár byl. Sousedé sebou háky, žebříky, kozbele, a jiné věci donesli. Též se škopky, stříkačkami, sekyrami i železnými vidlemi na dlouhých násadách

k ohni běželi. Kdo přiběhl prázden ten byl potrestán.

Při ohni jedni přidělení byli k hákům jiní k vodě a jiní aby lid se dívající odhaněli a pracující nabádali k větší práci. Vroku 1588 bylo nařízeno kdo k ohni jíti musí. Vznikly tedy řády nové. Jeden roku 1596 a druhý 1611; v nichž se jen více a častěji hrozí tresty než v dřívějších. Řád z roku 1596 praví, aby formani braly sudy na vodu kdekoli je najdou, též aby jeli z vodou pod pokutou dvou kop míšenských grošů. Řád z roku 1611 praví: To se týče lidí robotných kteří hasiti nechtějí a zaměstnávají svými osobami ulice jen proto aby brali, takové rychtáři a písaři s čeládkou kyjem napomínati i trestati a do vězení bráti má.

Tehdejší řády spadali v pravomoc jednotlivých vrchnosti a samosprávných rad městských a proto byly dle toho různého nařízení. Ale měli platnost zákonnou a došly sjednocení ve vzlášní nařízení ze dne 7 září roku 1782 jež se nazývá " Požární řád Josefinský." Jedna část onoho řádu platila pro města a městečka; druhá pro obce venkovské. Patentem císařským ze dne 24 ledna 1788 uveden v platnost pro Moravu a Slezsko. Z toho řádu vzata některá ustanovení i do dnes platná, podle požárního řádu

a policejně požárního vydaného 5. dubna roku 1873 zb. zák. a nař. číslo 35. pro Moravu.

Řád Josefinský zní v úvodě doslovně: Aby těm truchlivým, vždy se dalekorozmohlým následkům ohňů dle možnosti zamezilo, uználi jsme za potřeby býti pro veřejnou krajinu totiž pro neobklíčený malý městys i dědiny v Moravě a Slezsku řád k hašení ohně ustanoviti.

Patentem ze dne 26. listopadu 1783 zakázáno zvoniti proti mračnům neboť panoval názor, že pohybem kovového zvonu se blesk přitahuje. Později tento názor uznán za nesprávný ale nařízení odvoláno nebylo. Aby na každé vesnici byla lepší bezpečnost, nařídil císař Josef II. aby na každé dědině byla zvonice, kdež by se zvonilo na poplach, když se stane požár nebo jiné nebezpečí. Brzy potom na dědinách na návsi postaveny rozsochy a na ni upevněny zvon. Těmito zvony podle kostelů se zvonilo klekání a poledne, též sloužil k zvonění co umíráček.

Jelikož požárům v městech bylo těžko zabrániti byly žháři krutě trestáni. Hlavně ve století XV a XIV kdy mnohé obce byly zřízeny na právu tak zvaném německém, které byly vyňaty z podřízenosti úřadu zemských a postaveny pod pravomoc rychtáře a volného na-

gistrátu. Tento magistrální soud bývał v mnohých městech soudem hrdelním.

Trestem za žhářství až na některé mimořádné případy bývał trest upálením. Roku 1580 v Šumperku žhář Richter byl lapen a když se na mučení přiznał za živa upálen. Roku 1743 sedmého března byla Uničovským katem štata hlava a tělo spáleno žháři Josefu Horáčkovi 20 roků staremu, který podpálil několik selských dvorů a stodol v Bludově a též založil v Bludovském Horním dvoře, protože před rokem byl při robotě zbit ovčákem, za žež mu chtěl spálit jeho tři neb čtyry vepře. Roku 1654 souzen hrdelním soudem na Perštýně zbrojnoš Čička, který se na mučení železnou pannou přiznał, že zapálil panskou hospodu v Nedvědici, kteréžto přiznání později odvolał. Byl spuštěn ve hradě do hlubokého sklepa kde žízní a hladem zahynul. Roku 1610 udał Martin z Kozlova, že kardinál Dietrichstein mu zaplatil aby oheň založil. Tomuto Martinu za ten čin a tuto lež nejprve jazyk vyřezán a na šibenici přibit a jemu samému hlava stata.

Hrdelní právo v Uherském Brodě dne 22 máje 1581 Ondřeje Mazura, který se na trápení přiznał, že Předměstí vypálił odsoudilo, by od noh na rožni pečen a vroucím olejem

pomaštován až se upekl a potom s tím rožněm postaven byl.

V památných knihách městyse Veverská Bytyška je zaznamenáno, že šestnáctiletý učeň Fabián Říha z Kynic zapálil dne 11. ledna roku 1689 u svého mistra Martina Vinčaru z pomsty, že byl zbit od hospodyně. Dne 5. června donesen z Brna rozsudek, aby Říha právním mečem trestán byl. Když však pohořčlí i samotná vrchnost Veverská jemu provinění odpustily byl 13 června v šatlavě vymrskán a ze země Moravy vypovězen navždy. Kdyby však po dvou dnech v okolí byl přistižen, měl se rozsudek smrti na něm vykonati.

Slavný ministr Marie Terezie, kníže Václav z Kounic vydal dne 22 května roku 1759 přísný výnos týkající se požární policie v Uher. Brodě. Hlavně tamního židovstva. Vrchnost nařizuje poddaným židům šetřiti ohněm a světlem úplné bezpečnosti, by z nedbalosti neb zlomyslnosti majetku bližního neohrožovali. Onoho židovského občana, v jehož domě oheň vypukne, stihne trest doživotního žaláře. Bez přítahu a dalšího rozkazu budiž spoután a odvezen na Špilberk, tam na útraty své obce živen až do skonání života. Výnos tento byl v synagogách při bohoslužbách uveden ve všeobecnou známost.

Jihlavské právo- městské dané Jihlavě roku 1249 králem Václavem I. praví: Palič nemoha odpřisáhnouti před šesti svědky; vstupiš na hranici! Kdo za požáru nakrade v ceně 60 denárů budiž oběšen.

Z řádu Josefinského se dovídáme že v Jimramově byla založena »kasa ohně« ze které se zapravovali výlohy a odměny při hašení ohně. Každy ženich když se ženil musel do tělo kasy zaplatit jeden zlatý Do této kasy plynuly i jiné dávky a pokuty; kasa tato trvala až do roku 1856.

Roku 1827 učiněn náběch k založení první požární pojišťovny na Moravě na základě císařského rozhodnutí ze dne 18. dubna 1826. Dne 23. března 1829 vstoupila tato pojišťovna v život. Její původní stanovy zněly: Statuty císařsko-královského výsadního-pospolného ústavu pohořelého pro Moravu a Slezsko. (Moravskoslezská vzájemná pojišťovna.) V roce 1869 zřízena pojišťovna banka „Slavie" v Praze a roku 1900 naše Hasičská vzájemná pojišťovna v Brně. Pojišťování se počalo ujímat teprve po roce 1848.

Tak jak při čemkoli jiném tak i při hašení ohně pracovala pověra. Oheň zažehnávali k čemuž měli vzláštní kouzelná slova a zažehnávací modlidbu. Záležělo na tom jak oheň vznikl. Uhodil-li blesk a zapálil

uhasil se kozím mlékem, ale nesměl nikdo vykřiknout musel býti každý potichu. Neb při některém požáru napsali na dřevenou tabulku svěcenou křídou na obě strany slova S.A.T.O.R., T.E.N.E.T., R.O.T.A.S., A.R.E.P.O., O.P.E.R.A., a hodily do ohně. Po vržení tabulky do ohně se říkala zažehnávací modlidba. Donesli k ohni dříví, obrátily dnem k ohni říkali zažehnávací modlidbu, to proto aby se požár dále nešířil. Aby ve vesnici nehořelo zase měla bába s nepokřtěným dítětem v náruči obráceným, a ona obrácena zády; obejíti třikrát vesnici.

Je nepopíratelnou pravdou, že odvrácení škod požárních, dálo a děje se ve znamení boje. Teprve až lidstvo začalo užívat hasebných prostředků a hasebního nářadí, možno mluviti o hasení a jeho výkonu či o technice. Používání vody jako hasidla předpokládá také používání nějakého nářadí hasicího.

U starých národů Řeků a Římanů byl to džbán, neb džbánu podobna a jej nahražující nádoba, které se říkalo hasební vědro. Mimo vědro, užívalo se mokrých houní, které házely na oheň aby jej udusily.

Roku 250 před Kristem, žil v Řecku jménem Ktesibius pumpu na zdviž, a jeho žák Heron pumpu na tlak. Sloučením těchto dvou pump

vznikla první stříkačka s větrníkem tak zvaná „Heronova báň". Staří Římané těchto stříkaček valně neužívali, z čehož přirozeno souditi, že tehdejší technika starořímská či kbelíková byla dobrá, ačkoliv vyžadovala jisté zručnosti a způsobu.

Až teprve roku 1672 nastal velký obrat u stříkaček, když Jan van Heyde vyrobil první hadice kožené. Význam tohoto vynálezu se poznal poprve při velkém požáru několika provazních závodů v Amsterodámu roku 1680. Tyto byly z kůže neb plachtoviny nejprve sešívané pak později nýtované. Kožené hadice byly těžké a málo ohebné a umístnění jich na voze dělalo značné potíže. K zhotovení hadic podnět jemu dala volská střeva, která byla přípevněna na kožený vak a opatřena slabým nátrubkem. Voda nalita do vaku byla tlakem na vak hnána do střev a nátrubkem vystřikovala.

Kolem roku 1720 konány zkoušky s hasidly umělými. Vynálezcem takového preparátu byl zlatník jménem Greyl v městě Augšburku. V roce 1798 konal zkoušky s prvními berlovkami jakýsi van Marum v Gothě. Dle dochovaných zpráv se tyto dobře osvědčily Námořní poručík Philips vynalezl kolem roku 1850 požární Anihulátor

Německo- mělo první stříkačku dřevěnou roku 1450, a užívalo se jí do století šestnáctého, kdy mechanik a zlatník Anton Platner sestavil po delších pokusech stříkačku s nepohyblivým nátrubkem roku 1518. Tato stříkačka se nedočkala valného rozšíření, protože Norimberský kovář Jan Kautsch sestrojil nový typ ruční stříkačky. Tato stříkačka byla velkým pokrokem v hasičské technice, ale po 25 letech musela ustoupit stříkačce nové, když roku 1682 Jakub Leupold vynalezl větník a před ním několik let zmíněný Jan Heyde nový druh výpustných hadic.

V roce 1822 zhotovily bratři Burbachové na ručním stavu tkanou hadici která byla bez švů. Ale i tento vynález zůstal nepovšimnut. Teprve v roce 1840 tím tkali hadice na ručním stavu s větším úspěchem. Až v letech padesátých nastalo ve výrobě hadic zdokonalení, protože se tkali na stavech mechanických

Do let 1850 užívalo se stříkaček tak zvaných nalejváku která vodu nessála ale musela se do nich nalévat. Až kolem roku 1860 kdy sestaveny gumové hadice byly zřízeny stříkačky které vodu samy ssály. Po roce 1890 byly ruční stříkačky v městech vytlačovány parními.

Po světové válce v roku 1922 továrny na stříkačky začaly pracovat stříkačky tak zvané kombinované, to jest na ruční a motorový pohon. Na myšlenku tuto přišel továrník A. R. Smékal majitel továrny v Čechách pod Kosířem, který později továrnu prodal hasičům. V té době se sestavila stříkačka motorová dvoukolka která měla si vydobyt heslo budoucnosti venkova.

Tak jako se postupně zdokonalovaly stříkačky, tak též se organisovala služba požární.

Kolem roku 1700 počaly se ve velkých městech zřizovat hasičské sbory z lidí hasičské službě způsobilých a k tomu účelu vycvičených. Byly to sbory placené. V menších městech službu požární konaly řemeslnické cechy.

Každý řemeslnický cech měl svého svatého patrona na jehož svátek se konala oslava. Tak na svátek svatého Floriána vznikla oslava tak zvaná „Floriánské stříkání. Kterak svatý Florián se stal patronem hasičů není nikde známo. Je patronem Polska ale z jakých důvodu to nevíme. Víme že byl římský voják který byl pro víru umučen.

Sbor hasičů placených v Praze byl založen teprve roku 1858. v Brně teprv roku 1867. kdy již se mohli zřizovat spolky. Do roku 1860 nesměli se zakládat u nás žádné spolky, protože tehdejší vláda Bachova viděla ve spolčování jisté nebezpečí kterého se obávala.

Po prohrané válce Rakouska s Itálii roku 1859. zaručena národům rakouským svoboda, známým diplomem vydaným roku 1860. Po tomto roce se začaly zakládat dobrovolné hasičské sbory. Takový hasičský sbor byl založen první na Moravě ve Fulneku s vedením německým v roce 1861. Sbor český v Třebíči roku 1868, který založil Titus Kříška advokatní koncipient u okresního soudu. Tento byl pro svoje přímé vystupování svého úřadu zbaven a proto roku 1876 si zařídil obchod obuvi. Tam jej dovedlo jeho první přesvědčení. Zakládání hasičkých sboru počalo, takže v roce 1874. bylo na Moravě již 16 sborů a tím učiněn krok k organisaci hasičstva na Moravě.

Ku památném sjezdě hasičstva dobrovolného v Brně roku 1874 byla založena „Ustřední jednota hasičská na Moravě." Tato hasičská jednota vešla v život až teprve po sjezdu dobrovolného hasičstva

konaného ve Stavkově v roku 1883. Titus Krška s Judr. Josefem Illnerem kladou první základ, po schválení stanov roku 1883 k „České ústřední jednotě moravsko slezkých dobrovolných hasičských sborů." Tato hasičská jednota měla roku 1888 již na 190 dobrovolných hasičských sborů. Roku 1893. přestali sbory býti členy ústřední hasičské jednoty a utvořeny župy. ačkoliv první župa byla založena před 10 lety v roce 1882. Hasičské sbory z okresu Konického a Litovelského patřily do župy Prostějovské.

Vznik a dějiny hasičského sboru v Rakové.

Obec Raková byla části panství Šaškovského a jmenovala se Velká Raková. I zde byla jistá nařízení týkající se bezpečnosti požární. Každý musel míti připraven hák, putnu, žebř a ruční dřevěnou stříkačku. Stříkačka byla z lipového dřeva 75 cm dlouhá v průměru 9 cm. Obsah nassáté vody činil asi 1 l a ¾. Proud vody vrhala v síle 4 mm. Touto stříkačkou se oheň nehasil, nýbrž jen se bránilo jeho rozšíření.

Domy byly stavěny ze dřeva a v pozdější době z nepálených cihel. Naši obec časté a velké požáry následovaly, že tak v okolí žádná postižena nebyla. Slyšel jsem vyprávěti že vyhořely obě strany jak tehda oheň za velkého větru přeletoval. Ve větrném víru který přenesl oheň na druhou stranu tehda viděli ustrašeni lidé nějakou tajuplnou moc. Do roku 1870 již naše obec čítala 84 obytné domy.

V roce 1872 koupila naše obec z továrny bratří A. F. Smékal v Čechách u Prostějova dvoukolovou stříkačku ruční, která měla

rovnou páku. Později tato páka se dala ohnouti. Kolik obec za ni dala se dnes neví. Tato stříkačka byla nejlepší na okrese, pokud v které obci byly. Nastal zájem o sbor hasičský a to dohromady obce Rakovou, Rakůvky, Hačky, Bohuslavice se sídlem v Bohuslavicích, aby Bohuslavice jako farní středisko mělo výhodu z toho pro sebe, měla naše obec dát k tomu účelu svoji stříkačku. Tuto snahu podporoval tehdejší řídící učitel v Bohuslavicích p. Novotný, který za tím účelem svolal do Bohuslavic schůzi zástupců zmíněných obcí. Schůze tato sbor neuskutečnila protože zástupci naší obce nechtěli stříkačku do Bohuslavic dáti a prohlásili, že sběr sbor zařídí v obci. Tímto činem sběr naše obec z nepřátelila obce druhé. Tato okolnost donutila naši obec k rozhodnutí zříditi sbor sami v obci; což se stalo skutkem v dubnu v roce 1882.

Výzbroj zakoupila obec a kroj bílý plátěný sběr pořídil každý bratr sám. Blůza byla se stojatým límcem 4cm vysokým na levém rameni z náramenníkem zapínala se na bíle kostěné knoflíky. Na límci červení výložky a na nich hodnosti.

Členů činných z Rakové bylo 29 a z Rakůvky 3.

z Rakové:

1. Frant Muzikant č. 18.
Josef Zatloukal č. 8.
Josef Horák č. 11.
Pytláček Josef č 4.
5 Josef Holeček č 15.
Frant Holeček č 21.
Frant Horák č 22.
Frant Horák č 19.
Josef Muzikant č 63
10 Josef Muzikant č 5.
Josef Mazal č 38.
Alois Kočí č 32.
Josef Tichý č 60.
Frant Seitler č 71
15 Josef Seitler č 24.
16 Frant. Švec č. 39.
Josef Kočí č. 66.
Josef Šimek č. 29.
Čeněk Faltýnek č 44
20 Josef Přikryl č 36.
Ant Novák č 59.
Josef Muzikant č 84.
Cyril Pavlének č 78.
Josef Jabrlík č 41.
Frant. Kočí
Frant. Kočí
Jan Faltýnek
Frant Zapletal
29 Josef Seitler

z Rakůvky

Pecháček, kovář; Muzikant, rolník; Navrátil, rol.

Rozdělíme-li členy podle majetnosti vidíme, že rolníku jest 10., familiantů 9., domkařů 5., podruhů 5. Na valné hromadě která se konala v hostinci br. Muzikanta č 18. zvolen br. Frant. Muzikant velitelem, br. Josef Zatloukal podvelitelem, četaři zvoleni Josef Horák č 11 a Josef Muzikant č 5. Cvičení se konala vždy v neděli odpoledne pochodové neb požární.

Jako každá novota má své nepřátele, též i tento nově založený hasičský sbor ne našel oblibu u všech občanu. Občané se rozdělili na dvě strany, tak zvané, na stranu velkou a stranu malou či hasičskou. Protivníci hasiču členům hasičského sboru na potkání kokrhali místo pozdravu. To jako posměch, pro hřebeny na přilbách. Hněv tento bylo znáti při všech příležitostech, jako pohřbech, svatbách, tanečních zábavách a jiném a to i při životě mimohasičském. Nepřátelstvím tímto se zabýval i okresní soud v Konici, kde při jednom sporu o nějakou pomluvu bylo předvoláno z obce asi kolem dvaceti osob. O tomto přeličení se dlouho mluvilo ba i píseň složena byla.

Strana velká kterou vedl Josef Muzikant číslo 17. vyhrožovala že v případě požáru hasičům stříkačku nedá, že při požáru budou pracovat sami. Hasiči též nelenili, chtěli se přesvědčiti. Proto v noci členové z horního konce dědiny nashromáždili prach z cesty, který skoro ráno počali rozhazovat a tím se tvořil dým. Troubeno na poplach a hasiči spěchali pro stříkačku a nikdo jim v tom nezabraňoval. Tím se přesvědčily o nicotnosti pohrůžky a sesílili řevnivost v obci. Toto nepřátelství trvalo delší dobu.

Členové sboru a obyvatelstvo jim příznivé byli v menšině, ale svorní a mírnější jako strana jim nepřátelská. Sbor neměl na růžích ustláno, i ve sboru počali bujeti zájmy osobní. Velitel nebyl volen pro svou zdatnost technickou, ale pro svoji štědrost, kterou projevil tím kolik litru kořalky zaplatil. Velitel František Muzikant vodíval sbor sedě na svém bílem koni. To jen někdy při nějaké příležitosti, neb byl vysloužilý dělostřelec.

Při jedné valné hromadě byl zvolen velitelem dosavadní podvelitel br. Josef Zatloukal, který byl štědřejší, ale méně schopný. Kázeň ve sboru upadla a sbor zakolísal. Když bývalý velitel br. Fr Muzikant ze sboru vystoupil počali ze sboru členové vystupovat a jiní zase přistoupili. Kdy který člen vystoupil neb přistoupil není možná uvésti

Během doby co sbor byl v činnosti přistoupili tito členové:

Muzikant Jos. ml. č 17
Koči Pavel č 38
Seitler Ant
Seitler Josef
Gabrlik Josef ml. č 41.
Horák Frant ml č 19
Jedlička Josef č 56
Doležel Jan
Sekanina Josef č 83
Kovář Frant č 66
Tichý Josef č 60

Náčelník Josef Žatloukal se staral svědomitě o sbor jak o výstroj tak též o výzbroj. Byli pořízeny dvě lepší přilby pro velitele a podvelitele. Páka u stříkačky dána ohnouti aby při čerpání vody bylo možno stlačiti níže.

Když byl velitelem zvolen Josef Šekanina na hostinský č. 83. již sbor byl hodně slabší. Členové majetnější již se sboru vystoupili a ve sboru zůstali členové méně majetní; takže v případě požáru jim nikdo nechtěl půjčiti koně do stříkačky co přípřeže. Velitel Jos. Šekanina vida tento poměr nechtěl více býti volen. Velitelem zvolen byl. Frant. Kovář č 66. Ani za tohoto velitele se úpadek sboru nezadržel ba ještě se sesílil. Velitel Fr. Kovář byl povahy až přes příliš veselé a milovník dvorných žertu, což se neobešlo bez nemírného pití; přicházeli členové ze cvičení neb slavnosti opilí což doma nedělalo dobrotu, proto že sboru vystoupili neb nikam nechodili.

V roce 1896 kdy se počalo se stavbou školy obec odebrala sboru veškeré nářadí jako lopaty, sekeru, kopáče a záchranné lano, čehož použila ku stavbě školy. Stříkačkou se čerpala voda do vápna

a ze základu. Druhým lezeckým lanem se rozdělili čtyři sedláci, když po cvičení jej odložil bratr Faltýnek Jan v hostinci. Říkali že co jest hasičské, že patří obci. Jména těch čtyřech pánu usedliku neuvedu.

Tak jako velitelé tak též ostatní funkcionáři jak nebyli dále zvoleni ze sboru vystoupili a pokladníci dva když nebyli zvoleni odevzdali hotové peníze starostovi obce. To s nimi tento udělal nikdo nevěděl. V roce 1897 byl sbor nucen svoji činnost úplně zastaviti když na valné hromadě se přihlásilo asi šest členu: Kovář Frant č. 66. Přikryl Josef č 36. Kočí Frant., Seitler Jos., Seitler Ant., Doležel Jan. Poslední čtyři byli podruzi. Sbor byl pro posměch celé obci a neměl vůbec žádné příznivce. Nikdo se nepokusil jej povznesti což by se ani nikomu nebylo zdařilo.

Činnost sboru.

Sbor se zúčastnil každoročně všech církevních slavnosti a to; na Velký pátek jako čestná stráž u Božího hrobu, (podvelitel a čtyři bratři.) na Bílou sobotu slavnosti vzkříšení, v neděli Velikonoční a slavnosti Božího těla.

Požáry: v Rakové. Větrný mlýn br. Josefa

Zatloukala, který stál na Nivách u cesty která vede ku skále, a roce 1893 usedlost p. Josefa Horáka čís. 13.

Přespolní: v Rakůvce 3., v Bohuslavicích 4., v Polomí 3., v Ochozi 2., v Hačkách 1., v Olbranicích 1., ve Vilémově 1. bez stříkačky a Konici 1. požáru. Poprvé pracoval sbor při požáru v Rakůvce u p. Jančíka č. . Při požáru mlatu p. Muzikanta v Rakůvce padajícím trámem byl zasažen bratr František Horák č 19. a na místě usmrcen. V Ochozi na žádost tamních občanů musel sbor po požáru zůstati až do rána a byl velmi hoštěn. Bylo zvykem že každý sbor obdržel čtrť hektolitru piva co odměnu za práci při požáru od obce a sousedé která hájili jich častovali nějakou tou zavdanou. Bylo to někdy pro obec dosti značné vydání, když se k požáru sjelo více sboru. Též se podával chléb, tvarůžky, sýr, máslo ba i med. (Po světové válce toto pohostinství přestalo.)

Slavnosti a zábavy: Sbor pořádal každým rokem v masopustě taneční zábavu čili „Bál." První tento bál se zdařil skvěle, že se zdálo že je to něco posvátného neb každý se choval jak v kostele. V pozdějších letech už se to zhoršovalo, až se to

zvláště na divočinu o které mohla by se napsat samostatná statistika, která by vrhala špatné světlo do života sboru. V roce 1887 sbor byl návštěvou na bále hasičského sboru ve Vojtěchově.

Letní slavnosti sbor neporádal žádné, ale v okolí slavností pořádaných se súčastňoval a to: v Konici svěcení veteránského praporu; v Přemyslovicích svěcení soch svatých v tamním kostele; v Těchách pod Košířem svěcení parní stříkačky vyrobené v tamní továrně; v Luké svěcení veteránského praporu; a ve Hvozdě dne 22 července 1894. sjezdu okolních sboru, konaného za účelem založení hasičského sboru ve Hvozdě.

Sbor přestal vyvíjet jakoukoli činnost a kroj jelikož byl jejich majetek oblékali při svojim zaměstnání. Dotazy a korespondenci nikdo nevyřizoval, vše zůstávalo u starosty oba ležet nepovšimnuto, až konečně všechna korespondence přestala.

V roce 1898 dne 9 března vypukl požár v domku č. 47. pana Františka Nováka o 1 hodině odpoledne. Než občané dopravili stříkačku k rybníku požár již zachvátil domek č 68. Františka Kočího. Stříkačka byla postavena obrácená k vodě na rozkaz domíšlivého občana, který na upozornění jednoho bývalého hasiče odpověděl: „Zde poroučím já usedlík a výborník." (t. j. rolník a člen obecního zastupitelstva.) Tento domíšlivec musel býti násilím od stříkačky odstraněn a stříkačka, když byla správně odstraněna závada počala pracovat. To již domek č 66. pana Františka Kováře byl v plamenech a domek č. 28 počal hořeti; pana Františka Kočího. V tom se obrátil vítr a zároveň zesílil. V zápětí se vzňal domek č 48 p. Josefa Matouška a domek č. 69 pí Františky Kočí. Požáru se zúčastnili sbory; Bohuslavice, Ochoz, Budětsko, Kriakovec, Hvozd, Olbramice.

V roce 1901 dne 21. května vyšel oheň z domku p. Josefa Matouška č. 43, neb z domku p. Josefa Čihala č 82, než byla dopravena stříkačka k rybníku již hořel domek č 41 p. Františka Gabrlíka a domek č. 59 Fran. Nováka. Občané počali chrániti domky č. 36. p. Josefa Přikryla a č 35. p. Tenka Šetlera a tím požár byl lokalisován za pomoci

sboru Bohuslavic, Ochoze, Budětska, Krakovce a Hvozdu. V tom samém roce dne 6 června o 2 hodině ranní se ~~stcan~~ súčastnily občané požáru v Rakůvce u pí Muzikantové č 6.

V roce 1903 byl stanoven zástupce pojišťovny „Slavie" v Rakově pan František Holeček č. 21. Až do této doby neměla naše obec žádného zástupce. Veškeré pojištence měl zástupce v Bohuslavicích.

V tom roce řídící učitel Žatloukal chtěl obnoviti sbor. Svolal schůzi a započalo se se zápisem členů. Přihlásilo se přes 30 členů činných a dosti členů přispívajících. Při dalším jednání narazil na odpor členů bývalého sboru; různá zřízení která dříve u sboru nebyla jako: kroj umístnit ve skladišti, v případě potřeby všichni do skladiště se přijít obléct. Stanoviti příspěvěk roční a stoho hraditi potřebu sboru. Obec byla značně zadlužena proto, že nemohla na znovuzřízení žádné peníze věnovat se o znovuzřízení vůbec nestarala ba tomu i nepřála. Proto zůstalo všechno jak bylo.

V roce 1904 dne 12 dubna v úterý po velikonoci o 1. hodině po půl noci vznikl požár v čísle 63. u pana Antonina Jedličku který než byly občané vybrcováni ze spánku a mohly

dopravit stříkačku k vodě, zachvátil čís. 17 pana Antonína Hejle a čís 16. pana Tomáše Bátka. Obětavosti občanů se podařilo uhájit čís. 73 pana Antonína Tichého poněvadž byla krytba stavení břidlice, chlévy byli kryty slamou. Cizí sbory se nedostavily jen několik bratří z Bohuslavic bez stříkačky kteří když viděli jak situace vyhlíží žádali aby jim občané předali proudnici, že budou hájiti oni. Občané jim nevyhověly, že když hájily; když byl požár nejhorší, že už ku konci si uhají sami. Nastala slovní potyčka, že měly přijeti se stříkačkou, a bez stříkačky měli zůstat doma.

V roce 1907 dne 15. května o 3. hodině odpoledne vypukl požár v usedlosti číslo 4 pana Josefa Pytlíčka a zachvátil domek číslo 32. pana Aloise Kočího, jehož střecha, krytá slamou byla hojně obsazena lidmi. Hasením domku číslo 31. p. Jos. Gabrlíka, a usedlosti číslo 3. z jedné strany a usedlosti číslo 5 pana Jakuba Chytila požár lokalisován za pomoci sborů Bohuslavic, Polomí, Ochoze, Budětska a Obbramic.

Příčina požáru tak jako předešlích nebyla zjištěna.

V roce 1909 na popud župy byl obnoven sbor dobrovolných hasičů v Rakové. Svolána schůze za účelem zápisu členů, a volby zařizujícího výboru. Členů činných se přihlásilo 27 a 17 členů přispívajících.

Členové činní:

Frant Horák	č 13.	František Seitler	č 36
Josef Holeček	č. 21.	Josef Seitler	č 36
Antonín Hejl	č. 17.	Alois Pyllíček	č 8
Alois Kočí	č. 32.	Alois Kočí	čí 38
Ludvik Bátek	č 16	Alois Stícha	č 53
Stanislav Žabořil	č 10	František Novák	č 59
Alois Zapletal	č 11	František Tichý	č 50
Josef Krč	č 46	Josef Švec	č 39.
Josef Pazdera	č 30	Josef Vlček	č 79
Josef Jedlička	č 55	František Doseděl	
Alois Jedlička	č 56	Antonín Seitler	
Soukup Rudolf	č 61	Josef Seitler	č 24
Rudolf Soukup	č 42	Josef Kočí.	
Josef Mazal	č 40		

Schůzi řídil František Horák řezník č. 13 Při volbě zařizujícího výboru zvoleni: František Horák č 13, Josef Holeček č 21., Josef Pazdera č 30 Alois Kočí č. 32 a Žabořil Stanislav. Tento výbor měl na starosti dáti opraviti výzbroj a zakoupení látky na pracovní stejnokroj ohlášení sboru úřadům a svolání valné hromady.

Valná hromada svolána v pondělí velikonoční do místnosti školy kterou řídil předseda zařizujícího výboru br. Frant. Horák. Přečteny stanovy a zvolení funkcionáři sboru. Starostou a náčelníkem zvolen br. Frant. Horák č 13. I. podnáčelníkem br. Josef Holeček, II. podnáčelníkem br. Stanislav Žabořil, četaři br. Hejl Antonín a Alois Žapletal, zbrojířem Rudolf Soukup č 42. Do výboru zvoleni: Alois Kočí č 32 pokladník, Josef Pazdera jednatel, Ludvík Bátek a Josef Jedlička č. 55 členové výboru.

Potřebný obnos byl vypůjčen ze záložny v Rakové 780 korun. Obec přispívala obnosem 50 korun. Dne 16. května byl sbor v plném počtu přítomen mši svaté slouženou za zdar sboru.

Dne 11 července konán župní sjezd který jak hmotně tak finančně se zdařil. Dne 10 října pořádán zahradní koncert který neměl finančního úspěchu.

Ze sboru vystoupil pokladník Kočí Alois.
Přistoupil Ženek Faltýnek; zvolen pokladníka.

Rok 1910.

Během roku vystoupili: Žabořil Stanislav
Ant Hejl, Tichý Frant. Žapletal Alois
přistoupili: František Jedlička
Alois Kovář, Alois Gabrlík, Jan Kočí.
Pořádán ples který se vydařil po stránce

finanční i hmotné. Jen že do pokladny zůstalo málo, neboť druhý den se mnoho utratilo. Župní sjezd konán v Bohuslavicích kterého se sbor zúčastnil s hudbou Požáry přespolní dva; v Ochozi a v Polomí. Slavnosti vzkříšení na Bílou sobotu a o Božím těle se sbor zúčastnil. Útrata za kořalku a pivo při této vycházce činila dosti značný obnos.

Rok 1911.

Během roku vystoupil Josef Šeitler č 24 a zemřel Josef Šeitler č 36, František Šeitler č 36 který byl zvolen II. podnáčelníkem. Přistoupil Rudolf Jedlička. Při valné hromadě konány volby. Zvoleni jen noví četaři: Josef Kočí a Fr. Novák č 59. Pořádán ples a výlet u skále. Požáru se sbor účastnil jednoho přespolního: Ochozského mlýna. Slavnosti vzskříšení a Božího těla zase se značnou útratou.

Rok 1912.

Jest to rok přerodu sboru. Dne 12. ledna pořádal sbor „ples" který kromčva členu činných nebyl sůbec navštíven, jen mládeží. Nastalo velké rozhorčení a nespokojenost. Bratr Josef Jedlička č 55. dal návrh bychom všechno složily obci, což 18 ledna většímu počtem členů bylo vykonáno. Ve sboru zůstalo jen

8 členů potřebných k udržení sboru podle tehdejších stanov. Dne 12 dubna svolána valná hromada občánkem ku které se dostavily členové řádní kteří měli na mysli čest sboru a obce. Při valné hromadě přijal sbor heslo: „Rodné obci ku cti, bližnímu ku pomoci." Sbor čítal 13 členu činnych Starostou sboru zvolen br Alois Pytlíček č 8, velitelem br Josef Holeček 21 podvážcelníci: I Josef Švec č 39, II Josef Krč číslo 18. pokladníkem Bátek Ludvík č. 16, jednatelem br. Pytlíček Alois č 8., četaři: Novák Frant, Jos Kočí. Zbrojmistr Rudolf Soukup. Sbor začal vésti nové knihy: pokladní i jednatelskou, od předešlích funcionářů knih nepřijal poněvadž sbor dlužil útratu v hostinci 76 korun při odevzdání kroje a osobní výzbroje. Do sboru se nevrátil Horák Frant č 13, Pazdera Jos. č 30., Faltýnek Čeněk 44 Kočí Jan, Mazal Jos č 40, Fléha Alois 53, Doseděl Frant č 52., Jedlička Alois č 56, Jedlička František Gabrlík Alois, br Rudolf Jedlička se vrátil během roku. Sbor se zúčastnil jen župního sjezdu ve Dzbeli. Příspěvek přispívajících členů činil 1. K rakouské měny za rok 1912. Koncem roku sbor čítal 14 členů činných. Žádosti o podpory podávány na vše strany. O.d zemského fondu obdržel sbor podporu ve výši obnosu 100 korun r. m. Příjem činil

Výdání „

Rok 1913.

Do sboru přistoupily: Frant Zapletal, František Jedlička, Antonín Koutný, a za trubače přibrán Josef Přikryl 17 roků stáří poněvadž trubač Kočí Alois vykonával vojenskou službu. Požáru se zúčastnil v Budětsku tamního hostince. Dne 23 Října vypukl požár na mlatě usedlosti číslo 73 a shořelé mlaty od usedlosti č 17, číslo 63, číslo 16 a kůlna p Ant Hejla číslo 17. Při zachraných pracích byl zraněn bratr Frant. Novák jenž utrpěl přerazření kosti stehení. Poranění původ dil padající trám. Zaviněno zbytečnou hovězí. Pro nedostatek hadic a ssavic bylo těžko požáru čeliti. Pomoc poskytly později přibylé sbory Bohuslavice, Polomí, Olbramice Ochoz, Klužínek. Župního sjezdu ve Vojtěchově se sbor zúčastnil sbor počtem 16 členů.
Do konce roku přistoupily Novák Alois č 47 Josef Šetka č 71 a z vojenské služby se vrátil trubač Kočí Alois. Bratr Antonín Koutný se odstěhoval. Koncem roku sbor čítal 19. bratří.

Rok 1914. — 1918.

Do sboru přistoupily bratří: Jan Zapletal č 31 Karel Šnášel č. 77 Jeněk Mikulka č 83.
Na valné hromadě dne 15 března zvoleni bratří Jos. Holeček starostou, Alois Pytlíček jednatel Ludvík Bátek pokladník.

Ženek Mikulka náčelník, Josef Kočí I podnáčelník
Josef Kočí II podnáčelník, Jan Zapletal četař lezců,
Frant Zapletal četař strikačníku, Alois Kočí zbrojmistr
Zakoupeno bylo 20 m hadic a 4 m savic, čímž
usnadněno čerpati vodu ze studní a na delší
vzdálenosť.
Vystoupil ze sboru Josef Švec č 39. Přikryl Jos.
přerušil členství a Frant Novák hasičské slu-
žby je neschopen. Takže zase zůstává 19 činných
členů.
Požáru sbor se zúčastnil v Klužínku v če-
rvnu, a župního sjezdu čtyřmi členy v Hrochově
Mraky které hrozily Evropě se dali do pohy-
bu, když byl spáchán atentán na následní-
ka rakouského trůnu arcivévodu Ferdinanda
v Sarajevě. Z mraků vyšlehly blesky zaburácelo
a Rakousko vypovědělo Srbsku válku. Odvetou
Rusko vypovídá válku Rakousku, Německo zase
Rusku, Francie a Anglie, Německu. Rakousko
povolává záložníky dne 28 července odchází
k svému pluku bratr Jos. Kočí a Jan Zapletal.
dne 30 července odchází bratr Ludvík Bátek
Dne 2. srpna Rakousko vyhlašuje všeobecnou
mobilisaci. Do 24 hodin nastupují svoji
těžkou povinosť bratři Ženek Mikulka, Josef
Holeček, Vlček Josef, Soukup Rudolf, Josef Jedlička
Kočí Alois. V září nastupuje vojenskou službu
bratr Frant Zapletal č 11

V Roce 1915 v unoru odchází k vojenské službě br Alois Pytlíček na podzim odchází bratři Josef Šetler a ~~Alois Šetler~~, Odchází bratři Alois Kovář, Antonín Šetler, Alois Novák, Rudolf Jedlička a k pracovnímu oddílu jest povolán bratr Karel Šnášel. Zůstaly ušetřeni válečných útrap dva bratři a to. bratr II podnáčelník Josef Krč a František Jedlička. Bratr Josef Krč vede veškerou agendu sboru. Během války se činnost sboru omezila pouze na žádosti o podporu jimiž se splácel dluh v záložně

28 října rok 1918 prohlášena naše samostatnost. Rakouská armáda se rozpadá vojáci se vrací do vlasti ale hlásí se ke službě nově tvořených vojenských útvarů československých

Rok 1919.

Pomalu přicházejí členové hasičského sboru z vojenské služby domů. Starší jsou demobilisováni postupně podle stáří, mladší zůstávají dále na vojně Proto činnost sboru vázne dále, není možno pro malý počet členů vyvodit větší činnost. V lednu sbor pořádal ples jehož čistý výtěžek činí 25ℓ Jest volán k pomoci do Rakůvky pro požáru usedlosti p. Al. Popelky.

Přistoupil bratr František Kvapil.
Bratr Jan Zapletal se z války nevrátil zemřel v roce 1915 v Rostějově, bratr Alois Novák slouží v československé legii v Rusku.
Koncem roku sbor čítá 19 bratru
Dluh v záloznč vyrovnán.

1920

Do sboru přistoupily bratři: Antonín Jedlička, Bohumil Gabrlík, Doseděl František, Josef Matoušek
Při valné hromadě konané dne 25 ledna zvolení Kroč Josef č 18. starostou, Pytlíčck Alois č 8 jednatelem Bátek Ludvík pokladníkem, Čenčk Mikulka náčelníkem Josef Kočí I podnáčelníkem, Kočí Alois II podnáčelníkem Doseděl František a Zapletal František četaři.
Župního sjezdu se sbor sůčastnil v Labudicích kde bylo znáti jak sbor náš jest bídně oblečen. Odstěhoval se bratr podnáčelník Jos. Kočí a 2 členové vyloučeni pro používání soukromé hasičskčho-jisté části stejnokroje a to, Antonín Jedličkа a František Jedlička. Pořádán ples tůnora který vynesl 332 Kč. Koncem roku jest 19 bratří čm.
Odstchoval se bratr Kvapil.

Rok 1921.

Do sboru přistoupily bratři: Zpletal František Pavel Tichý, Antonín Švec, Alois Kočí č 6.
Volba doplňovací pro volbu I podnáčelnika i pro II všemi přítomnými bratry odhlasována

za I podnáčelníka Kočí Alois č 38 a za II podnáč. Soukup Rudolf. č 42. Bratr Čeněk Mikulka navštěvoval ve dnech 15 — 18 srpna zemskou školu v Prostějově. Zakoupeno 18 černých a dvě bílé čapky od firmy V Jiřinec. Pořádán ples 16 ledna čistý výtěžek činil 576 Kč. Účastnil se sbor župního sjezdu v Pěnčíně. Vrátil se mezi nás bratr Alois Novák legionář.
Koncem roku sbor čítá 23 činných členů

Rok 1922

Do sboru přistoupil bratr František Zapletal č 31. Při valné hromadě zvoleni: starostou Jos Krč č 18. jednatel Alois Pytlíček, pokladník Lud. Bátek, náčelníkem Čeněk Mikulka, I. podnáčelníkem Kočí Alois II. Rudolf Soukup. č 42., čtaři: František Zapletal. č 11 a Alois Novák. Samaritního kursu v Konici konaném po tři půldne se účastnily bratři Čeněk Mikulka, Kočí Alois č 38 a Pytlíček Alois. Sbor se účastnil župního sjezdu v Luníně Dne 13. srpna okrskového cvičení požárního v Polomí, kde se poznala v jak špatném stavu jest naše stará stříkačka a různost šroubení u hadic podle sborů jinných. Bratr náčelník Mikulka byl okrskovým náčelníkem vcelení sboru měl I. podnáčelník Kočí Alois Stříkačka nessála vodu pro- větší míru ssaní proto se do nádrže nalila voda asi tři vědra Voda při práci stříkačky právě vystříkla

z proudnice po příjezdu na stanoviště za dvě 2½ minuty právě když župní náčelník výkon sboru kontroloval, hned na to voda přestala stříkat Pochvalu jsme dostaly což nás těšilo; při dálkovém cvičení uspokojila nás stříkačka protože se pracovalo bez svarů. Ples pořádán v lednu který vynesl čistých 425 kč. Pokladní hotovost k 31./12. činí 977 korun.

Rok 1923.

Dne 21 ledna pořádán ples jehož čistý výtěžek činil 276 korun. Při valné hromadě zvolen starostou Rudolf Soukup, náčelníkem Čeněk Mikulka, I podnáčelníkem Kočí Alois, II Kovář Alois, četaři František Zapletal č 31, Bátek Ludvík, jednatel Pytlíček Alois, pokladník Bátek Ludvík. Dána opraviti stříkačka a zakoupeno 20 metrů hadic, nové normální šroubení a nová výpustní roura u stříkačky což stálo 2280 korun. Sbor musel vypujčiti 1000 korun. Zapujčil je bratr Pytlíček Alois. Celostátního sjezdu v Praze se súcastnily tři bratři: Pytlíček Alois, Seitler Josef č 71., Zapletal František č 31. Sbor musel z nařízení starostu obce, při ubytování vojska držet pohotovost a hlídky. Položka v obecních účtech byla dosti značná za tuto námahu; která trvala tři dni a noci, ale sbor ani členové z toho ani čtvrtý díl nedostaly.

Dne 25 prosince sbor doprovodil prvního velitele jakož i zakládajícího člena sboru Františka Muzikanta k věčnému odpočinku. Odešel bratr Alois Novák. Pro nějaký nedopatření při plese vystoupil Josef Krč, Opletal František.

Rok 1924.

Do sboru přistoupily: Josef Jedlička ml. č. 55 František Matoušek č. 48. Při valné hromadě zvoleni všichni staří funkcionáři. Založen pohřební fond sboru. Příspěvek činil 5 Kč. Zakoupeny černé vycházkové blůzy, dvacet blůz za 2710 korun od krejčího Jana Rece z Kvakovce. Bratr Rudolf Soukup vypůjčil ze záložny v Rakové obnos 2000 Kč. Dlužní úpis podepsal Mikulka Leněk, Pytlíček Alois. Schváleny nové stanovy. Župní školu pořádala nově v Konici navštěvovaly bratři Kočí Alois a Šetler Josef. Župního sjezdu v Kluchově se sbor účastnil v nových černých vycházkových blůzách, již se nemusel stydět za svoji ubohost. Pořádán ples a kácení máje jejichž čistý zisk činí přes 550 korun

Rok 1925

Do sboru přistoupily bratři Ant Jospíšil, Antonín Studený, Antonín Dorazil č. 84. Podle stanov volby při valné hromadě nebyli konány. Pořádán ples jehož čistý výtěžek činí 408 korun

Sbor se súčastnil odhalení mohyly panu presidentovi u Konice na Březském vrchu, župního sjezdu v Konici. a; celostátního sjezdu v Brně jeti členy: Alois Pytlíček, Alois Kovář, Čeněk Mikulka, Šoukup Rudolf, Josef Jedlička ml. Dne 16 října zemřel bratr František Zapletal č 31. Z pohřební pokladny dáno na pohřeb 100 Kč. V prosinci sbor se súčastnil pohřbu obvodního lékaře v Laškově Dr Laibnera. V měsíci březnu v noci sbor pracoval při požáru pekárny p Mikmcka v Bohuslavicích, při metelici s deštem. 5 října shořel stoh slámy postavený na zahradě bratra Aloise Pytlíčka č 8. Sbor byl brzy na místě, ale nemohl účinně zasáhnout proto že jeden oddíl ssavic byl požkozen, že vnikal do ssavice vzduch. Dík bezvětří že oheň nezachvátil blízsko stojící hospodářské budovy. Zakoupeno dřevo na stavbu nového skladiště. Dlužné částky br. Pytlíčkovi a br. Šoukupovi zaplaceny. Koupen 1 díl ssavic. Odstěhoval se bratr Frant. Matoušek který nastoupil v roce 1924 místo bratra Josefa. Bratři Pavel Tichy Bohumil Gabrlík nastoupily vojenskou službu.

1926

Při valné hromadě zvolen bratr Čeněk Mikulka náčelníkem, Kočí Alois podnáčelníkem I., II pod. Kovář Alois, četaři Bátek Ludvík a Josef Šeitler, dle stanov na dobu tří let.

Starostou zvolen bratr Rudolf Soukup, jednatelem bratr Alois Pytlíčk pokladník Bátěk Ludvík. Na stavbu skladiště zakoupeno potřebné dřevo z revíru Krakovec; v cihelně ve Vilémově zamluveno 5000 kusů cihel. Klády odvezeny na pilu v Bohuslavcích zdarma. Kámen nalámán ve skále p. Josefa Horáka č. z. na dolech. Že zamýšlené stavby skladiště vedle domku číslo 34 zešlo. Na návrh pana Josefa Kočího č. b. člena obecního zastupitelstva činěny přípravy pro postavení při skladišti zvonice proto že dosavadní dřevěná stojící u kříže, hrozila spadnutím. Občané slíbili pomoc.

Požáru se zúčastnil v Ochozi; a pracoval v Rakové při velké povodni dne 5 července. Vodou byly ohroženy domky číslo 34, 40, 53, 44.

Župního sjezdu v Přemyslovicích a otevření české měšťanské a obecné školy v Brodku se plně sbor zúčastnil.

Rok 1927

Volby při valné hromadě byly konány jen starostu a výboru. Nepřinesly žádné změny. Sbor pořádal celkem sedm taneční zábav které vynesly čistého zisku přes 3000 korun. Hlavní činnost sboru byla stavba skladiště a kaple. Místo pro stavbu určeno na prostranství nad školou, proti tomu se hájil Kříž Petr že se nebude moci stočit s provozem

do uličky když pojede z vrchu. Adolfa Jedličku č62 dopálilo, že nebude mít rozhled po návsi. Též nelibě to nesly majitelka domku č 31 jí Stěpánka Zapletalova a její sestra slečna Filomena Gabrlíkova. Kámen ze skály z dolu odvežen rolníky kteří měli koně, zdarma též i uhly z Vilémova a vápno z Měrotína. Zednici pracovali za poloviční mzdu 1K korun denně. Práce nádenické konány zdarma. Členové činní někteří pracovali až 8 dní třebas i večer když bylo potřeba nějaký kus dřeva, které včer bylo laciňší jak koupeno za dne Se stavbou se počalo 10 března, tak že do jarních práci polních byla pod střechou. Plán na stavbu udělal pan Šrámek stavitel z Plumlova zásluhou bratří kteří u něho pracovali. Pan Pavel Zajíček kovář odpočítal obnos 100 kor z účtu za práci kovářskou; na Bílou sobotu poprve zvoněno v postavené kapli. Dle povočtu náklad na stavbu činí 14.778 korun. Ze zálohy v Rakové vypůjčeno 8000 korun. Dlužní úpis podepsal bratr Ženek Mikulka. Všichni občané pomáhaly dle svojich sil pracovati při stavbě třebas i na to nadávaly jen Krč Petr, Adolf Jedlička a Švec Josef č. 39. u prvních dvou byla zaujatost příčinou, ale u třetího _ _ _ _? Hlavní starost o stavbu měl bratr starosta Rudolf Soukup. Dne 19 června třetí okrsek konal v Rakové cvičení. Požár improvisován v domku číslo 77

Sbor Raková hájil číslo 10 a 11, sbor Bohuslavice stodoly číslo 10, 11, 12., sbor Polom čís 12, sbor Ochoz čís. 10. Při příjezdu sboru Budětsko a Klužínek improvisovaně vznikl požár naproti v čísle 53 a sbor Budětsko hájil č 44 a sbor Klužínek č 40. Dále provedeno cvičení požární s dodávkou vody na dálku. Voda čerpána s rybníka u škole a hájeno číslo 55 na vrchním konci dědiny Další program zábavní se konal v zahradě Kostince. Při zábavě v zahradě se stalo nedorozumění podstatné mezi některými bratry a pokladníkem který svoje jednání nemohl odůvodnit; proto vystoupil ze sboru dobrý člen Bohumil Seitler. Župního sjezdu ve Strážisku sučastnili se mladší členové na kolech. Požáru vzniklého od blesku v Klužínku se sbor sučastnil se strojem a zasáhl. Do sboru přistoupil bratr Hejl František. Sbor koncem roku čítá 22 činných členů

Rok 1928

Do věže kaple do podstavce čtyrhraného pod křížem vložen pamětní spis (opomenuto z r 27.) Před valnou hromadou 28. ledna konána schůze výboru za účelem uzávěrky účtů za rok 1927 Bratr pokladník neměl v účtech zaneseno 341 Kč čistý výtěžek ze zábavy o pouti konané což bylo zaneseno v protokolu ze dne 2./10 1927 Bratr podvaceník Kočí který měl učiněny poznámky příjmu ze zábav na to upozornil

což bratr pokladník nechce přiznat, až do-
tyčným protokolem jest mu dokázáno. Bratr
četař Seitler upozorňuje že v příjmu není zavšen
obnos 500 korun které byly vypůjčeny ze záložny
v Rakové. Bratr pokladník tyto výtky nelibě
přijal a namítá, že na těch 500kor si vzpomí
ná, ale ze zábavy o těm nechai když protokolem
ním samým po depsaným mu to bylo dokázáno
Pokladník poručil 10 litru piva. Členové výboru
byli ním vyzváni k bratrskému přípitku. Tuto
útratu nezaplatil ale častoval za cizí a ča-
stoval dobře i sebe. Dne 2 února vystoupil.
O valné hromadě konané dne 2. února odpo-
ledne podává zprávu pokladní bratr podná
čelník Kočí Alois. Bratr Seitler Bohumil se vrací
do sboru když není bývalý pokladník Bátek
ve sboru. Volby donesly změnu jen že poklad-
níkem zvolen bratr Tichý Pavel a četařem
Zajíček Pavel, čímž mnohé nepříjemnosti odstraněny
Pořádáno několik tanečních zábav. Žálozna
v Rakové vypověděla peníze vypůjčené ze záložny
bratrem náčelníkem Mikulkou. Peníze vypůjčeny
br. Mikulkou v záložně v Bohuslavicích a do zá
ložny v Rakové zaplaceny. (Politické nesváry.)
Župního sjezd v Ochozi ~~o odhalení pomníku~~
~~roditka Boodětskému v Budětsko~~ ~~Tyršovi~~
se sbor plně súčastnil. Činných členů koncem
roku jest zase 22. 27. října zapálení hranice.

1929.

Činovníci sborovi jak technického odboru tak samosprávného zůstavají Ti co roku předěšlého. Hlavní činnost sboru se soustřeďuje po penězích které sbor potřebuje by mohl dokončit započaté dílo i další vytčené cíle. Župního sjezdu v Laškově se súčastnil sbor v plném počtu. Pořádáno několik tanečních zábav, jejichž čistý výtěžek činí přes 1000 korun Odešel za svým povolaním učitele br. Jedlička Jos.

1930

Volby při valné hromadě konané nepřinesly žádné změny. Ve skladišti i v kapli dokončena omítka, stropy, vrata dveře a zasklena okna. Účast župního sjezdu v Luké. Okrskové cvičení v Bohuslavicích bylo naším sborem všemi členy zastoupeno se stříkačkou. Obava i stud před špatným nassáváním vody nás přinutili že jsme hned doma naplily do nádrže stříkačky vodu. Proto jsme stříkali v Bohuslavicích vodou z našeho rybníka. Pochvala župního náčelníka neminula za rychlý výkon. Oslava „28 října." pořádána s Odborem Národní Jednoty. Pořádáno zase několik zábav tanečních. Potřeba peněz neustává na další úkoly. Zemřel bratr Josef Jedlička starší. Koncem roku zůstává 20 činných členů.

1931.

Volby při valné hromadě konané ne přinesly žádné změny. Pořádány taneční zábavy které už nepřinesli větší zisk, nebylo peněz a síle byly velké. Stříkačka přestěhována do skladiště. Župního sjezdu v Ludmírově se sbor nesúčastnil. Cvičení požární v našem okrsku konáno v Ochozi; kde učiněna zkouška dodávání vody ručními stříkačky pro konbinovanou. Výsledek zkoušky byl: dvě ruční stačí na dodávku vody pro konbinovanou. Obec poskytla podporu 1000 korun.

1932

Volby konané při valné hromadě byly lístky: zvoleni bratří starostou Soukup Rud. jednatel, Pytlíček Alois., pokladník ~~Batek~~ Pavel Tichý, načelník Mikulka Leněk podnáčelníci Kočí Alois, Seitler Josef., četaři Zajíček Pavel, Kovář Alois. Zábavy pořádané vynesly sboru příjem 500 korun. Uzavřeno pro činné členy úrazové pojistění u Hasičské vzájemné pojišťovny. Též pojištěn jeden pár koní co přípřež do stříkačky. Krajský sjezd v Olomouci obeslán 7 bratry; cesta vykonána na kolech. Župního sjezdu ve Břesku se sbor súčastnil 18 členy. Požáru v Kačkách se strojem; pro delší vzdálenost vodního zdroje nezasáhl.

1933.

Volby při valné hromadě konané nepřinesly žádné změny. Župní školu v Konici navštěvovalo 5 bratří Samaritní kurz v Konici absolvoval od 25. června do 9. července (v neděli a svátky) bratr Kočí Alois. Župní sjezd 16 července pro deštivé počasí byl přerušen a konán o 14 dní později; účast sboru po prve 18. členů, po druhé 10 členů. Požáru se sbor súčastnil v Ochozi. Župní sjezd konán v Budětsku.
Požárem v místě vyměnek v hostinci 29/10.

1934.

Volby při valné hromadě konané aklamací. Nebylo žádných změn. Zbrojnice i kaple dokončena; práce uvnitř i z venčí. Jednící bratří Kovář Al., Seitler Jos., Soukup R. Dne 26. července zemřel bratr starosta Rudolf Soukup. Nad rakví dne 28. července se loučí za sbor Kočí Alois
Sbor se súčastnil odhalení pamětní desky rodáku Budětskému v Budětsku „Dr. Tilšerovi.
Sbor svým nákladem pořídil na kapli desku padlým občanům ve světové válce 1914 – 1918.
Deska pořízena nákladem 1151 korun, od kamenika p. Hemzala z Konice. Slavnost odhalení konána 28 října. Mše svatá sloužena v Bohuslavicích za padlé. Odpoledne starosta obce Jos. Vlček odhaluje desku. Bratr podnáčelník Kočí vzpomíná padlých, každého zvlášť.

Hlavní řečník učitel z Budčtska pan Kutý promluvil na thema 28 říjen a co předcházelo Pěvecký sbor za vedení pana Jedličku Albina č63 zapěl skladbu na počest padlým. Školní děti za vedení učitelky Friedrichové přednesly básně Večer sehrálí ochotníci z Olomouce divadelní hru „Anička a její zjevení. Rodáci zaslali peněžní dary a to-: Muzikant Alois nar. v čísle 18 100 Kč; Labounek Antonín č 15. 100K; Jos Pytlíček č 52. 50Kč Alois Mazal v č. 40, 50Kč; Josef Jedlička učitel č 55- 30; Otakar Mikulka učitel v č 83, 20Kč; Antonín Dolívka č 22 25K; Ščha Josef 20Kč; Chytil Josef č 5, 20Kč; Alois Jedlička č 63. 20Kč; Mazal Frant č 3. 20Kč; Lechnerova Emilie č 3. 20Kč; Mazal Bohumil č 3. 15Kč, Zapletal Alois č 11. 20Kč. Muzikant Bohumil č 18. 20Kč; Tichý Frant č 50. 10Kč; Šimek Alois č 65. 10Kč. Ptáčková K. 5Kč; Požáry přespolní v Bohuslavicích, Krakovci; lesní požár velkostatek Laškov.

1935.

Volby při valné hromadě konány aklamací zvoleni: Kovář Alois starostou, Pytlíček Alois jednatel Tichý Pavel pokladník, Šimek Mikulka náčelník Kočí Alois, Šatba Josef podnáčelník, Zajíček Pavel Švec Antonín četaři. Zakoupeno 40 m hadic č 6 pro motorovou stříkačku. Sbor pomýšlel na zakoupení stříkačky, ale pro nedostatek peněz není možné by sbor samotný stříkačku pořídil

Rodák z Rakové pan Josef Sekanina z Součan nabízí sboru stříkačku kombinovanou kterou prodává sbor Součany. Stříkačka prohlédnuta zástupci sboru a shledána nevyhovující. Obec slíbila pomoc a zástupci obce a sboru shledli u firmy Sigmund v Lutíně a v Čechách pod Kosířem motorové stříkačky. Firmy tyto jakož i firmy: Stratílek Vysoké Mýto, Vystrčil Telč, Hrůk Neugebauer Brno, Jaroslav Chotěbor Brno poslaly obci prospekty. Firma Vystrčil předvedla výkon stroje. Župního sjezdu ve Hvozdě 18 členy a krajského sjezdu v Žábřehu 4 členy se sbor súčastnil Pořádány dvě taneční zábavy. Zapálení vatry v předvečer narození T. G. Masaryka. 28 říjen oslaven s Odborem Národní Jednoty pro nepříznivé počasí v hostinci. Řídící učitel Fran. Kalabis promluvil na thema: 28 říjen den svobody, a bratr podnáčelník Kočí, T. G. Masaryk a my. Školní děti recitace a básně. Ačkoliv byl rok abnormálně suchý nestal se žádný požár.

1936.

Funkcionáři zůstávají Ti co roku předešlého. Kurz proti letecké civilní ochrany v Lutíně navštěvoval bratrenec Mikulka, Alois Pytlíček a slečna Bohumila Řeřová. Župní sjezd v Ponikvi obeslán 10 bratry. Firma Jaroslav Chotěbor, Stratílek a Čechy pod Kosířem, Hrček - Naugebaur předvedly výkon stroju. Stroj firmy Čechy byl výkon-

na místě posledním. Přicházely v úvahu dvě firmy Lutín a Stratílek. Zástupce některé firmy diskretně někomu zdělije že starosta obce a velitel sboru dostaly darem z Lutína pumpy Náměstek starosty obce s dvěmy členy obecního zastupitelstva jeli k prohlídce stříkačky do Vysokého Mýta. I zde pracovala politika. Žádal žar. Chotčbor by mohl předvést stroj Stroj předvedl za pomoci sboru. Na den 6 července vypsána soutěž již se súčastnilo 5 firem. Přijata nábidka firmy Chotčbor Brno která dodala stroj a 340 m hadic č 8 se šroubením za cenu 25.000 K. Obec vypůjčila potřebný obnos z občanské záložny ve Vilémově. Dne 8. září koná na zkouška za účasti br Rosívala župního velitele. Voda hnána z rybníka u škole až na domek č 39 a 93. Požáru sbor se súčastnil v Klužínku.

Rok 1937.

Před valnou hromadou uspořádána přednáška bratra Metodeje Nováka starostu župy na thema „hasičstvo doby dnešní." Účast občanstva byla hojná. Po skončení přednášky byl řečník požádán jako funcionář strany republikánské by řekl co nového ve vnitřní politice. Touto přednáškou byly druhé strany dotčeny a sbor se dostal do politického varu.

Do sboru přistoupili: Výroubal Josef č.68 Výroubal Vít. č.68, Jedlička Ladislav č.94 Jedlička Bohumil č. 55 Gabrlík Alois, Soukup Ladislav mlynář, Tichý Josef č. 6., Pytlíček Vladimír č 8., Dokoupil Vojtěch č. 47., Čapka Josef č. 48., Labounek Alois č 15.

Při valné hromadě zvoleni: Kovář Alois starosta., Pytlíček Alois jednatel., Tichý Pavel pokladník., Mikulka Leněk náčelník, Kočí Alois Šitler Josef podnáčelníci., Švec Antonín a Výroubal Josef četaři., Zajíček Pavel strojmistr, Pytlíček Vladimír zast. strojmistra.

Dány do opravy čtyři přilby a zakoupeno pět kalhot a jedna blůza na doplnění pracovního kroje.

Sbor se súčastnil župního sjezdu v Polomi s motorovou stříkačkou použito tří proudu a 140 m hadic. Obdiv hasičstvu i občanů nad výkonem byl veliký

Sbor se súčastnil uvítání pana presidenta Edv. Beneše ve Hvozdě při vojenském cvičení

Slavnost odevzdání motor stříkačky sboru pro nepříznivé počasí konána v menším rozměru Konáno požární cvičení s ruční, na to požární cvičení s motorovou. Náměstek starosty obce pan Rupert Šimek odevzdává stříkačku sboru do jeho správy a slovy vyznačil potřebu motorisace hasičstva. Brat Kočí Alois děkuje obci a vzpomíná svízelných začátku

sboru. Bratr župní jednatel nastínil účel hasič. stva v obci a odevzdává bratru Antonínu Peitlerovu medaili za 50 letou činnost. (nedopatřením byla to medalie za 40 letou.)

Pro deštivé počasí nebylo možno v předvečer narozenin pres. T. G. Masaryka zapáliti vatru. Tryzny v den pohřbu prosidenta T. G. Masaryka se sbor súčastnil se společně s korporacemi a spolky na které promluvil řídící učitel pan Kalabis a uč. Hampl. Též oslava 28. října konána společně

Zemřel tradickou smrtí bratr Josef Holeček 21.

1938

Funkcionáři sboru zůstávají tak jak v roce předešlém. Zábavy pořádané jen dvě. V květnovou mobilisaci odchází bratr Soukup Ladislav Labounek Alois. Župního sjezdu v Maleny jen čtyř člennou deputací byl účasten. Rok který byl celý katastrofální mokrem vyvrcholil na podzim, když Mnichovem nám bylo odebráno území severní Moravy a těch Těšínci jižní Moravy část Rakouskem, část slovenska Maďari, a část Těšínska bratrským národem Poláky. V říjnovou mobilisaci odchází Švec Ant., Čapek Jos, Gablík Bohumil, Dorazil Ant, Studený Ant. Jedlička Bohumil, Zajíček Pavel, Tichý Pavel Labounek Alois Soukup Ladislav, Soukup Rudolf, Tichý Josef. Cvičení konáno v rámci cvičení C. P. O.

1939.

Při valné hromadě zvoleni staří činovníci jak roku minulého. Zrušeny župy a ustaveny okresní hasičské jednoty. Pořádána sborová škola pro poučení členstva při elektrisaci obcí

Po zřízení protektorátu čekáno co se stane s hasičstvím. V říjnu změněny stanovy sboru. Kroj stařív slavnostní který měl býti do konce roku 1938 vyměněn za nový předpisní byl místo pro. měny uložen ve skladišti, což bylo zaviněno bratrem který zaměnil nařízení Ženská Jednoty Has. s nařízením „Protektorátní vlády." (Ve Zlíně pořádána zemská škola ve dnech 5.–8. května a 22. září krajská škola v Olomouci Hodolanech pro okrskové načelníky r. 1940) Bratr podnáčelník Kočí Alois absolvoval obě školy.) Okrsková cvičení v Hačkách a župní sjezd v Ospělově.

1940.

V roce letošním činnost sboru stála na mrtvém bodě. Žádná zábava, sjezd, okrskové cvičení. Jen samaritní stráž utvořena dle nařízení M. Z. J. H. na tři muže a dvě ženy a to Kočí Alois 38, Vyroubal Vít, 58, Jedlička Bohumil 55, Tichá Marie č 6, Kočí Marie 38.

Postaráno o zásobu benzinu. Konáno cvičení se strojem. Zařizován dorost a žactvo ale zanechano všeho pro nechuť jak cvičitele tak cvičenců. Německo český nápis na zbrojnici a stříkačku.

1941.

Letos hlavně v době žní byly nařízeny polní požární hlídky které vykonávali občané podle pořadí, počet členů se říditi měl podle rozlohy polního-katastru u nás v Rakově bylo určeno šest občanu kteří měli býti v poli s lopatou, motykou, a podobně. Dva bratří měli konati pohotovost ve zbrojnici. Tato služba se konala ale všichni společně byli ve zbrojnici spali neb se hrálo v karty. Brat. Rudolf Jedlička se sboru vystoupil, že pro nemoc tuto službu konat nemůže, což velitelství s radostí přijalo. V měsíci říjnu tato hlídka polní změněna a nařízena hlídka požární 2 občané a 1 bratr; do odvolání. V zimě jsme měli strážnici v čísle 31. výměnkářském bytě

1942

Veškerý majetek hasičských sboru předán obci. Obec musí hraditi výlohy hasičskeho-sboru Majetek sboru se odhadl odečtly se dluhy a zbývající obnos musela obec zaslat svazu českého hasičstva v Praze. Zbrojnice od hadnuta za 2000 Korun Dluhu nafmgová-no 1600 korun, zůstatek 400 Korun poslala obec Svazu českého hasičstva v Praze, co se s nimi stalo nevíme. Členské příspěvky zvýšeny pro M. Z. J. H. na 36 korun ročně včetně různých pojištění jako úrazového a t. d.

Na výlohy sboru musí se dělati rozpočet na určeném českoněmeckém tiskopise který se podá obci. Titul náčelníka jest zrušen a nařízen titul velitel. Velitele nevolí sbor jmenuje jej starosta obce ostatní činovníky jmenuje velitel sám. Funkce starosty přestává Vydány nové cvičební řády podle kterých cvičí se strojem jen devět mužů čili tak zvaná devítka. Cvičení pro sborové činovníky konáno ve Hvozdě kterého se súčastnili bratři Kočí Alois, Šeitla Josef, Švec Antonín. Generalní formované policejní správy jmenuje „krajské požární ředitele jsou to němci; pro náš kraj byl jmenován Alfred Šmegkal účetní banky v Olomouci. Nařízeno označení bydliště trubačů tabulkami Požární hlídky konány jako v roce předešlém. Nařízení stíhá nařízení. Nařízeno devíti členné družstvo požární které podle nařízení ministerstva vnitra se mělo sestaviti z členů kteří pracují v obci a jsou staří 50 let Starosta obce sestavil družstvo podle nařízení jelikož neznal výhody které měli v době pozdější s toho vzejít. Bratr zástupce velitele vysvětlí že starostovi obce celou věc a ten nechává volnou ruku v různém hlášení týkající se věcí sborových. Požáru se sbor súčastnil v obci Rakůvce při požáru usedlosti čísla 4. za silného mrazu chumelici a vysokém stavu sněhu

Devaterňci kterou sestavil starosta obce;: bratři Mikulka Čeněk hostinský, Kočí Alois rolník, Pytlíčk Alois rolník, Tichý Pavel rolník, Hejl František rolník Mikulka Jaroslav rolník, Zajíčk Pavel kovář, Novák František tesař, Seitler Antonín. stáří těchto bratří jest od 26 roků do 40 roků; tak zněl příkaz. Zástupce velitele se souhlasem bratra velitele sestavuje devaterňci druhou v níž jsou bratři Seitler Josef malor., Výroubal Josef dělník, Vladimír Pytlíčk rol. syn., Rudolf Soukup zedník; Čapek Jos. zedník, Gabrlík Bohumil zedník, Jedlička Bohumil dělník; Tichý Josef rol. syn., Dorazil Antonín zedník Stáří těchto bratří jest od 25 do 42 roků. Bratr Antonín Dorazil byl na povinné práci v lesích u Plzně. Tak bylo sestaveno neprostrádatelné požární družstvo, za jehož správné sestavení měl velitel zodpovědnost před úřady. Bratr velitel předává bratru zástupci Kočímu vedení a velení sboru což starosta obce schvaluje. Bratr Kočí Alois jest ~~jmenován~~ zavrhován bratrem obvodovým velitelem; okrskovým velitelem. Okresní úřad jmenuje Kočího okrskovým vel. Proti tomuto bylo těžké odvolání. Dle nařízení mají býti vyměněny spojky hadic t. j. jak šroubení tak čsm za spojky typu německého Din-Tin. Uděšujeme se že se to třebas nestane následkem nedostatku materiálu. Žitice válečná trvá dále.

1943.

Devateřice se hlásí okresnímu veliteli, pracovnímu úřadu a krajskému požárnímu řediteli. Žádáno by bratr Antonín Dorazil byl sproštěn pracovní povinnosti, což bylo zamítnuto. Do devatěřice zařaděn místo Dorazila bratr Vyroubal Vít zedník. Krajský požární ředitel čili jak jsme jej museli jmenovat „Kreisbranddirektor zvýšil rozpočet řádný ze 6775 korun na 8575 korun rozpočet mimořádný o 17.400 korun t.j na zakoupení různých potřeb. Plán který před námi rozvíjel byl velký: v každý sbor motorku auto pro mužstvo a nářadí telefoní spojení a t.t. Dne 4 července v Olomouci škola a cvičení devateřic kterého se súčastnili okrskoví velitelé kteří pak nacvičovali v okrscích. Třetí okrsek měl cvičení v Rakové dne 18 července.

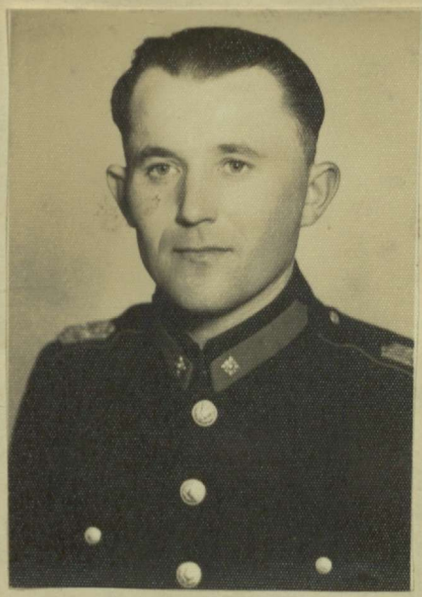
1944.

Dne 12 a 19 března v Litovli konána škola protiletecké obrany jíž se súčastnil za sbor bratr Kočí. Velitelé hasičských sborů byli instruktory při cvičení L.P.O. Každý měsíc proti požární prohlídka a poplach na zkoušku což se oboje muselo hlásit písemně a služební cestou výše. Poplach na zkoušku prováděl okrskový velitel, který ve většině případech řekl účelům sborů kdy poplach se konal v kolik hodin a kolik se dostavilo členů. Za účelem begu žimace devíti členné družstvo jest fotografováno

Devíti členné požární družstvo s vel. sboru.

Vyroubal Jos.

Tichý Josef

Sokup Rudolf

Pyšíček Vlad.

Kočí Alois

Seitler Josef.

Jedlička Bohum.

Vyroubal Vít.

Čapek Josef

Gabrlík Bohum.

Člen devaterice bratr Josef Tichý se stává samostatným a proto jest pro svoje hospodářství neprostradatelný a už nemá nadeji byti povolán na práce do Říše. Z devítky jest vyřazen a zařazen do devítky bratr Ladislav Jedlička stolář, který konal jakýsi výcvik u „Technischehilfengruppe" v Brně a velitel měl podstatnou obavu že může býti povolán znova. Nařízení bylo přísnější; nekonaní požárních hlídek, poplachů, protileteckých cvičení, obcházení různých nařízení počítáno jako sabotáž a v případě vyšetřování vyměřen trest podle říšského zákona v Protektorátě platného; proto mnoho velitelů sboru; když bylo možno se funkce vzdali Sbor konal v měsících zimních cvičení v rámci cvičení protiletecké obrany což muselo z nařízení okresního úřadu býti předem hlášeno okr. úřadu; okrskovým velitelem kontrolováno a průběh zase hlášen okresnímu úřadu. Hlášení bylo vždy bezvadné ale cvičení veškerých složek P.O. se provádělo legračně. Vyměněny spojky u hasičů Požáru se sbor sučastnil v Ochozi. Spojky uvazoval bratr Bohumil Jedlička a Josef Šeitler kteří prodělali před výměnou kurz v Konici. Členstvo sboru připravováno na možnost zasáhnout do boje za naše osvobození. Bratr Jedlička Ladislav jest uvědomen aby byl připraven na zavolání k Technischehilfengruppe, a zároveň na práci zákopovou

jako člen dovitky jest těchto povinnosti sprostěn Válka se blíží, slyšeti hukot letadel a detonace bomb z Brna, Vídeňskeho Nového Města a. j.

1945.

Válka se blíží a je již jasné že na Moravu se přivalí z jihu. V měsíci lednu, únoru a březnu se koná nařízené protiletecké cvičení skterého má legraci jak cvičící tak občanstvo V dubnu již slyšeti hřmění děl směrem od Brna a Vyškova. 29 dubna již viděti ustupující Německou armádu přes Bohuslavice na Hvozd. což se každým dnem stupňuje a vyvrcholuje v bezhlavý útěk. Dne 5 května přijíždí do Rakové obvaziště červeného něm kříže. Pekárny německé armády přibyli k nám hned 4 května. Červený kříž odjíždí dále z května., 8 přijíždí dělostřelectvo. Mnozí občané uchylují se do krytu vše jest ber radné. Elektrický proud nejde proto spojení se světem není žádné. Oddíl Partyzánů který se zdržoval u naší obce a v obci odešel. (zdržoval se u p. Aloise Šimka č. č.) 9 května ráno propuká zpráva o kapitulaci. Německé vojsko přededne zničí co se zničit dalo, pálí různé papíry, izbaně rozbíjí a t. d. Vojsko odjelo směrem k Rakůvce a Bohuslavicím kde bylo odzbrojováno. Hned po odchodu vojska shozen německý nápis na zbrojnici a zatřen na stříkačce. Starosta obce

Rupert Šimek zbaven funkce předsedou Místního Národního výboru p. uč Jedličkou. Náboje pohozené byly sebírány některé zavezeny k lesu na pastvisko a ty nebezpečné hozeny do kamenného lomu k zvaného skály na parceli habrůvka. hozeno tam asi 10 dělových nábojů několik pancéřových pěstí přes 20 ručních granátů členové konaly hlídky spolu s občany.

Sbor se sučastnil dne 17 června pouti u svatého Antonínka v Krakovci a v obci vítání navrátivšího zvonu dne 5 července. Žvon byl obci odebrán v roce 1942 k válečným účelum účast na dožinkové slavnosti v Olomouci 15 srpna 6 bratří ve vypůjčených krojich z Krakovce a 28 září v Javoříčku 2 bratří již v nových krojich.
Předseda M.N.V. pan Stanislav Petr řekl veliteli sboru že za činnost v P.O. jest považován za vlastizrádce. Při valné hromadě po zprávě velitele, kterou velitel Kočí podává tak, jak byla činnost jeho za celou dobu války se proti výrok pana předsedu M.N.V. další činnosti ve sboru vzdává. Předseda prohlašuje že se tím cítí uražen a žádá velitele aby odvolal. Velitel prohlašuje že co řekl z toho že slovo neodvolá Po debatě starosta sboru Al. Kovář žádá by se domluvili. Velitel sboru s předsedou M.N.V vyměnují mezi sebou svá stanovska k té věci načež předseda vše odvolává.

Volby konané kandidatní listinou. Před podáním kandidatní listiny byl dlouholetý zasloužilý velitel Mikulka Leněk jmenován valnou hromadou za čestného velitele. Dle kandidatní listiny zvoleni Kočí Alois vel. Šetla Jos. Vyroubal Vít. zást. velitele Soukup Ladislav. Jedlička Bohumil čtaři, Kovář Alois starosta, Rytlíček jednatel, Tichý Pavel pokl. Na domluvu br Leňka Mikulky a jistých občanů br velitel volbu přijímá. Dán opraviti slavnostní kroj. Sbor samostatně žádnou oslavu neb zábavu pořádati nemohl nebyly kroje

1946.

Tak jak v roce minulém tak i v letošním sbor nepořádal žádné zábavy ani slavnosti. Sbor se sičastnil 6ti členy dne 5. května pietní vzpomínky obětí surovosti nacistické v Javoříčku, 3mi členy krajského sjezdu v Olomouci dne 6 tého července. Oslavu v předvečer narození presidenta Osvoboditele konal sbor na obvyklém místě u kamenného lomu nad dědinou. Zapálením vatry, básněmi které přednesli žáci měšťanské školy Ladislav Šimek a Liduška Nantlova, Projev přečetl br zást. Josef Šeitler. Zapěním státní hymny tato slavnost skončena. Byla to oslava jen v malém rozsahu, ale tím důstojnější po šestileté přestávce.

Odstěhovali se bratři do pohraničí a to: br. Dokoupil Vojtěch do Pohořan, br Vyroubal Vít, br Vyroubal Josef, br Gabrlík Bohumil do Lukmantlu Místo odstěhovavšího se br. zástupce Vyroubala zvolen zástupcem vel. Br. Antonín Švec. Koncem roku čítá sbor 27 činných členů Z plesu soused ského který organisoval předseda místního národního výboru pan Bohumil Otáhal a jiní byl sboru darován obnos 3267 Kčs.

1947.

V roce 1947 sbor pořádal jednu taneční zábavu a to v hody. Nezúčastnil se žádných slavnostní protože neměl brigadýrky. Krojů přešitých již sbor měl 17 které přešili bratři ze Suchdolu. V dubnu objednány byly brigadýrky od „Prodejny M. ž. j. K." ale do konce roku nedošli. Od firmy Hrček a Kuge baur koupen přední dvoukolový vůz za cenu 2000 Kčs.; věcné podpory na tento vůz od minist nitra bylo 1000 Kčs. Sbor vypujčil ze zálohy v Rakové 2000 Kčs. Bylo nutno dáti utáhnou ti těsnění u motorky a provésti výměnu středního motorového ložiska; které během okupace pro nedostatek isolačních teku tých látek se poškodilo. Výměnu provedl pan Frant. Beránek, Valtice u Brna.

Třetí okrsek pořádal v Rakové technickou školu na které cvičenci sboru předvedli ukázku školního cvičení se třemi hadicemi C. Počet členů činných zůstává nezměněn.

1948.

V tomto roce v lednu pořádán ples který se po stránce finanční vydařil skvěle. Letní slavnosti nepořádal ani se nemohl súčastnit protože neměl sbor brigadírky. Jen velitel se súčastnil oslavy 1. máje v Konici a 16 května slavnosti položení základního kamene nového Javoříčka v Javoříčku a 4 bratří 50ti letého založení sboru, dne 6 července v Olbramicích Události únorové nikterak nezasáhli nijak v našem sboře ani ve vyšších organisačních složkách. Okresní sjezd ve Dzbeli jsme nemohli navštívit. Dne 17 října sbor složil hasičský slib který znělo následovně:

Hasičský slib

Slibujeme při všem co je nám svato a v plné shodě se svým svědomím a přesvědčením že budeme věrně služiti své vlasti, republice Československé a svůj život ochotně dáme na její obranu a za její ochranu a svobodu.

Slibujeme, že budeme poslušni presidenta a vlády Československé republiky, všech zákonů

a. nařízení, všech nadřízených činovníků a bez odmluvy plniti jejich nařízení, hasičské stanovy a řády vždy a všude i v nebezpečí, bez váhání i bez odporu.

Slibujeme, že budeme tělem i duší připraveni pomoci bližnímu, že budeme druh druha milovati, k sobě bratrsky věrně státi, v nebezpečí se neopouštěti, ale až do konce se brániti, jak nám káže mužná čest a vědomí povinosti občanských a hasičských.

Tak slibujeme.

Oslavy narozenin presidenta T. G. Masaryka které pořádala Místní rada osvětová spolu s Místním národním výborem se sbor uplatnil hasičským proslovem který přečetl bratr starosta sboru Alois Kovář a hasičskou básní kterou přednesl žák gymnasia Jindřich Kovář.

Dne 23 prosince sbor doprovodil na poslední cestě svého nejstaršího člena činného-br. Antonína Seitlera. U hrobu sním se rozloučil za sbor bratr velitel

Činovníci sboru zůstávali nezměněni, jakož i počet členstva. Pro sběr barevných kovu které uspořádal Svaz československého hasičstva pod heslem „ do každé obce řádná stříkačka" odevzdáno 5 kg mosazi; která měla býti odevzdána při výměně spojek v roce 1944 ale byla zůmyslně zamlčena

Rok 1949.

Činnost sboru byla trochu lepší jak v letech minulých hlavně po stránce cvičení. Sbor se strojem se účastnil okrs kového cvičení v Budětsku dne 3. července. Požáru v Krakovci dne 19. prosince v 10 hod dopoledne se účastnilo 11 bratří; se strojem se nezasahlo. Sbor žádnou zábavu ani slavnost neporádal. Oslavy 1. máje v Konici se účastnil velitel; a festivalu radostné práce v Olomouci 2 bratří dne 19. září. 16 října v hasičský den byla účast členů 80ti %. Státní oslavy sbor neporádal samostatně; ale vždy spolu s M. N. V. a výborem V. T., T. J. K. J. P. Č. Z.

Rok 1950

V tomto roce sbor porádal jednu taneční zábavu to ples. Oslavy 1 máje v Konici se sbor účastnil počtem 4 bratří. Národní pouti 3/Z na Veldvadě 3 mi bratry. Budovatelského dne kraje Olomouc 5 bratří. Požáru v Klužínku dne 23 června v 10 h. večer se účastnilo jen několik bratru ostatní se strojem pro vzdálenost se vrátili protože nebyla přípřež. Dne 26 srpna kol 9 té hodiny večerní přihnala se od západu prudká bouře naším krajem, blesk stíhal blesk, úder stíhal úder. V Bohuslavicích uhodil blesk do stodoly pana Václavka

se stodolou paní Dospivové lehla popelem (bývalá stodola panského dvora.) Velitel sboru dal k tomuto požáru vyjet až nebezpečí pro naši obec pomine. Sbor dopravil k požáru pan Josef Horák č.z motorovým vozidlem které za pomoci samouka Vita Vyroubala sestrojil ze zahradnické frézy. Se strojem se nezasáhlo. Oslav státních svátku účastí bratří v občanském šatě byla vždy 80%.

1951

Přebral jsem tuto kroniku po organizaci od br. Aloise Kočího. Tento byl velitelem od r. až do dnešního dne, kdy odchází do ústraní by se dívat jak jeho dílo pokračuje. Za jeho práci obětavou a nezištnou péči o sbor mu všichni děkujeme a nechť je nám vzorem pro všechny chci tím pokračovat ve stopách a tak jak to ve skutečnosti je a jak to dnešní doba vyžaduje.
Rok 1951 jest mezníkem ve složení kariérního růstu Tak působící byl dobrovolný kazič a je to kazič s přesvědčení. Tedy je názor místní jednoty čsbr slovenského kariérního z Zakrí. Významný mezník zpočívá v tom, že zde jde o nástup všeho kariérního k vytvoření velké jednotné pokrokové celostátní organizaci, která bude mít všechny předpoklady, aby se stala významnou složkou Národní fronty při budování socialismu v naší vlasti. Výkonným orgánem místního národního výboru je místní jednota, která je této (MNV) podřízena. Za tímto

účelem byla konána valná hromada, na které mají být zvoleni noví funkcionáři a to z řad dělníků malých a středních rolníků. V žádném případě nesmí být zvolení nepřátelé našeho demokratického zřízení. Kandidátka výboru a referentů, musí být podána před valnou hromadou místnímu národnímu výboru ke schválení. MNV též schválil členy kteří jsou ve sboru je jich 18. Na valné hromadě po klasorání členů kteří tuto kandidátku schválili byli zvoleni tito členové: Korář Alois předseda, Soukup Ladislav I. míst. před. Švec Ant. II. míst. před. Soukup Rudolf organisační referent Seidler Josef Referent pro výcvik Jedličko Bohumil pokladník a ~~archivář~~ Pazlíček Vladimír jednatel a archivář Mazal Vít ref. pro kulturu a osvětu Zajíček Karel ref. pro odborné školení Nový náčelník je Soukup Ladislav, kterého jmenoval MNV v loňském roce pořádán plán, který se vydařil.

1952

Tento rok je rokem kdy nová organisace havířství přechází na skutky. V dolech ČSD se musí udržovat pravidelné hlídky, a to každou noc tři občané. Z toho dva občané, kteří hlídkují po revíru, mají legitimace a heslo, které se každý den mění a jsou tajná. Hlídka začíná v 10 hodin večer a končí ve 4 hodiny ráno. V této době musí tato hlídka zastavit každého člověka, každé auto, které projíždí dědinou a zjistit jeho totožnost by se snad nejednalo o záškodníka. Zjistili nějakou závadu, oznámí ji těm hlídkujícím rolníkům a to je hasič, který má stanoviště ve strojnici a ten zařídí další, též v případě potřeby. V letošním roce pozoroval okresní velitel dvě poplachové cvičení. První bylo v 10 hodin večer a odjeli jsme ze stanice

ar Krakore. Tam se zkoušela dálkové vedení vody od Křížkového rybníka až na Borinu. V tomto úseku pracovalo celkem 5 strojů, které se střídaly vždy po 3/4 hodiny a šlo to asi dobře. Druhé se konalo v Jahnbaricích. Trať tohoto dálkového vedení byla velice dlouhá a to z nového rybníka v Hlavňích až k mlýnu, který se měl zbourat. Na tomto úseku pracovalo 10 strojů. Jelikož od rybníka až ke mlýnu je stále velké stoupání byl tento úkol splněn dobře. Všeobecná akce a odvar se jednala zhrotila dobře.

1953.

Je velmi malé činnosti, což je jen to co je nařízeno. Jeden je celý názor když změřen na požárníka dle roku v loňském roce. Bylo dostalo dvoudílenné dvoubarevné nové výkrojí a výstroj. Pracovní šaty jsou místo bílé modré, pásy kožené. V tomto roce přišlá sice se nový člen a to Mikulka Miroslav a byl přijat. Schůze se konaly celý rok jsou jsou a to členská.

1954.

V tomto roce se konali volby do MNV a naše jednota navrhla dva kandidáty NF odvrátila jen jednoho a to Leitlera Josefa č.71. který byl též zvolen. Sbor MNV se skládá skoro z poloviny ze členů požární jednoty. V listopadě se konali volby do národního shromáždění, které vynesly na 100% pro navržené kandidáty. Letos se též čistil rybník a to zdarma - dobrovolná brigáda. Každý požárník udělal závazek, že odpracuje 10 hodin. Většina požárníků tento závazek překročila dosti vysoko. Příležitostně schůzí a činnosti se lépe pracovalo lépe a snad to půjde stále ku předu.

1955.

Tento rok oproti roku 1954, kdy se zdálo že se práce v jednotě lepší, je den ode dne horší. Za celý rok udělal velitel jen jedno cvičení a

schůze se nekonali vůbec, jen takové příležitostné schůzky v hospodě, což není zapsáno. Soutěže okresské se byla jednota přihlášená, se nezúčastnila. Žňové hlídky se uskutečnili též jako roku minulého, ale špatná organisace jí na konec zavedla na špatnou cestu. Celostátních akcí se jednota zhostila velkem dobře. Jednota čítá 20 členů činných. Tento rok je jeden z nejhorších za poslední léta, co se týče organisace, výcviku i školení. Událost a náhrad nedení činí bylo situaci. Co nám přinese rok příští **nevím**, ale přál bych si by to bylo hodně – hodně lepší, **jelikož jednota potřebuje nutně** osvěžení a to jsou mladí. Snad to **opravdovými silami dokážeme.**

1956.

Místní jednota, která pro roku 1955 čítala 19 členů činných a jejich činnost byla velice slabá. Letošního roku začala hou nového velitele br. Mir. Mikulky vzrostla jednota o 11 členů rusmě mladých, kteří oživili ducha jednoty. Činnost jednoty se hodně zlepšila, ale svého cíle ještě nedosáhla. Okresské soutěži v Klučenku se nezúčastnila. Cvičení bylo praktických 8 na kterých se seznamovali členové, obzvláště pak přijatých, s obsluhou stroje. Teoretických 4 na kterých se členové seznámili s úkoly, které na řádného požárníka čekají. Žňových hlídek se zúčastnili všichni, kteří byli vykonávali svědomitě. Žňových hlídek se zúčastnila skupina pionýrů při naší škole

hlídkovali ve dne. Požár v našem obvodě nebyl žádný. Celostátních akcí se jednota zhostila velmi dobře. Práce v požární jednotě je zejména pro mládež školou obětavosti, pohotovosti a správného vztahu ke kolektivu. Je v zájmu bezpečnosti republiky a v zájmu míru, aby co nejvíce našich občanů, zejména mladých a žen, našlo své místo mezi požárníky — obránci míru, obránci vlasti a budovatelů nového šťastného života. Uvědomělé se zapojit do přípravy v civilní obraně své vlasti a naučili se pro boku našich požárníků chránit svou vlast proti požárům. Oheň, proti němuž bojujem, je stálým ohrožovatelem hospodářské moci naší země. Již do dalšího roku naší jednotě, kde družstvo mladých žádně se vyvinulo a získalo odznak „Vzorný požárník" a vstoupilo do soutěže a tam obstálo na místě nejpřednějším.

